

Alkotmánybíróság
Donáti u. 35-45.
Budapest
1015

Ügyszám:	IV/1075-4/2015	
Érkezett:	2015 JÚL 20.	
Példány:	3	Kezelőiroda:
Melléklet:	2 db	↓

Elsőfokú ügyszám: SZF 19/27/2014
Másodfokú ügyszám: SzfF.1/2015/6

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] születési hely és idő: Marosvásárhely, 1968.01.22.) csatolt meghatalmazásom alapján eljáró jogi képviselőm útján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d/ pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban Abtv.) 27.§-ában foglaltak alapján, az, Abtv. 30.§-ában meghatározott határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé, amely az Alkotmánybíróság IV/1075-3/2015. szám alatt hozott hiánypótlásra való felhívásában foglaltaknak eleget téve, az abban megjelölt határidőn belül előterjesztett és a módosításokkal egységes szerkezetben tartalmazza kérelmemet.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot a sérelmezett határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és a határozat megsemmisítésére.

Kérem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján szíveskedjenek megállapítani, hogy az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit teljesíttem. Mint indítványozó, a saját fegyelmi ügyében hozott szolgálati bírósági határozat vizsgálatát kértem, így érintettségem igazolása megtörtént. A másodfokú szolgálati bíróság határozata ellen jogorvoslati lehetőség nem állt a rendelkezésemre, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után fordultam az Alkotmánybírósághoz, az előírt határidő betartása mellett.

I. TÖRTÉNETI TÉNYÁLLÁS

Volt férjemmel, [redacted] kötött házasságomat a Budakörnyéki Járásbíróság a 2013. szeptember 26. napján jogerőre emelkedett ítéletével felbontotta. Házasságunk 2012. év végén romlott meg. Volt férjem súlyos megbetegedése és kórházi kezelése miatt, távolléte alatt munkáját végezni nem tudta.

Volt férjem ügyvédként tevékenykedett 2013. április 2. napjáig, mely napon tevékenysége felfüggesztésre került és ezt követően Ügyvédi Kamarai tagsága megszűnt. Volt férjem ügyeiről, ügyfeleiről soha nem volt tudomásom, azokról amennyiben egyáltalán engem érintettek, később, elmondásából szereztem tudomást. Azon személyekről, akik volt férjem

ügyfelei voltak, de az én ismeretségi körömhöz is tartoztak, annyi információval rendelkeztem, hogy volt férjem ügyfelei, vagy velük valamilyen kapcsolatban áll. Egyéb információval nem rendelkeztem.

A volt férjem általi cselekedetéről tőle azt követően szereztem tudomást, hogy ellene büntető eljárás indult. Ezt követően adta át számomra azokat az információkat, melyeket lényegesnek tartott, azokat nem volt okom nem elfogadni, magyarázatát nem volt okom nem meghallgatni.

A jelen eljárásban hivatkozott személyek tekintetében ilyen ismeretekkel rendelkeztem, azzal, hogy [REDACTED] ügyféli minőségéről annak megszűntetéséig, tudomással bírtam, egyéb, jogi eljárásával kapcsolatos részlet információkat mai napig nem ismerem. [REDACTED] tekintetében nincs információm arról, hogy volt férjem ügyfele volt, utóbb szereztem tudomást arról, hogy korábban ők egymással kapcsolatban voltak.

Az ügy érdemére vonatkozóan:

A fenti előzményeket követően, [REDACTED] panaszos panaszbeadványa alapján a Fővárosi Törvényszék elnöke 2014.El.IV.K.13/2 indítványával, 2014. július 10. napján kezdeményezte ellenem a fegyelmi eljárás megindítását a Bjt. 37.§ (2) és a Bjt. 105.§ b) pontjában foglaltakra hivatkozva.

[REDACTED] 2014. április 16. napján bíróhoz méltatlan magatartást kifogásolva panaszt nyújtott be ellenem.

A panaszos előadta, hogy 2012. szeptemberében 20 millió Ft-ot helyezett letétbe az őt akkor felperesként képviselő [REDACTED] ügyvédnél, volt férjemnél. 2013. tavaszán ismerősöktől a panaszos tudomására jutott, hogy az őt képviselő ügyvéd ingatlanokkal és alapítványokkal kapcsolatos letétekkel nem tud elszámolni.

A panaszosnak az indítványozó által átvett és a fegyelmi eljárás alapját képező állításai az alábbiak voltak:

- * A panaszos megkeresésére volt férjem ártatlanságát hangoztattam, arról biztosítottam, hogy szakmailag meggondolatlanul készített letéti megállapodásokat ingatlanokra vonatkozóan, és a helyzet megoldása végett már ügyész és ügyvéd ismerőseink segítségét is kértük.
- * Arról tájékoztattam, hogy nincs akadálya, hogy az ügyvédi engedéllyel akkor nem rendelkező volt férjem a panaszost a másodfokú eljárásban képviselje, és hogy ügye nem is lehetne jobb kezekben, mint a volt férjemnél. A vádak tisztázása végett ügyvédekkel és ügyészekkel a kapcsolatot már felvették, nyugodjon meg, minden el lesz intézve.
- * A panaszos hivatkozott arra, hogy több alkalommal említettem, hogy a gödöllői bírák rendszeresen összejárnak és egy ilyen alkalommal a panaszos ügyét tárgyaló bírónő elmondta, hogy „átlát a szitán” és igyekezni fog igazságos döntést hozni az ügyében.
- * A panaszos hivatkozott arra, hogy a rendelkezésére álló adásvételi szerződés szerint, feltételezhetően az általa állítottan letétbe helyezett összegből is, nagy értékű ingatlant vásároltam, amely rövid időn belül lekerült a nevemről.

- * A panaszos kifejtette, hogy ügyvédjébe vetett bizalma csökkenésének helyreállításában a volt férjem mellett mutatott és képviselt magatartásom meghatározó szerepet játszott, amelyből számára úgy tűnt ki, hogy kiállok volt férjem mellett.

A Fővárosi Törvényszék elnökének indítványa tartalmazta azt is, hogy a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség a Fővárosi Törvényszék elnökének megkeresésére adott tájékoztatása szerint a volt férjem elleni büntetőeljárásban született olyan vallomás, mely szerint sértettet próbáltam meg lebeszélni a feljelentés megtételéről.

Az indítvány fentebb felsorolt hivatkozásai, a Fővárosi Bíróság Elnökének álláspontja szerint, alkalmasak arra, hogy azok valósága esetén vétkességem megállapításra kerüljön a Bjt.37.§.(2) bekezdésében szereplő elvárások tekintetében.

Az indítvány egyéb ellenem felmerült adatról nem tett említést.

A Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZF.19/4/2014. számú határozatával kirendelt vizsgálóbiztos a 2014. október 6. napján kelt jelentése - hivatkozva a fegyelmi eljárást kezdeményező indítványban foglaltakra és az általam előterjesztett igazoló jelentésben és észrevételekben foglaltakra, személyes meghallgatásom során előadottakra - az alábbiakat tartalmazta.

A vizsgálóbiztos megkereste a nyomozó ügyészséget, a földhivatalt, a Gödöllői Járásbíróság elnökét és meghallgatást tartott.

A Pestvidéki Nyomozó Ügyésztől beszerzett tanúvallomás tartalmát ismertette a vizsgálóbiztos, azzal a megállapítással, hogy abban, megállapíthatóan nincsen konkrétan olyan felhívás vagy kiváncsóság, hogy a feljelentést vonják vissza.

A vizsgálóbiztos megállapítása szerint nincs olyan okirati vagy egyéb objektív bizonyíték, amely szerint tudtam volna a nevemben kötött ügyletekről.

A kezdeményező iratban nem szereplő személygépkocsik /saját és volt férjem gépkocsija/ vásárlásának, értékesítésének körülményeit is vizsgálta a vizsgálóbiztos, és azt állapította meg, hogy a vásárlás, értékesítés körülményeire, ellenértékére nincs okirati bizonyíték, csak az eljárás alá vont bíró nyilatkozatát látta értékelhetőnek ebben a körben.

Rögzítette azt is, hogy a panaszos által állított előadásokkal szemben csak olyan kérdésben tettem elismerő nyilatkozatot (tájékoztatás jogi képviselétről, az eljáró bíró szakmai munkájának dicsérete, férjem iránti bizalom, emberséges viselkedés), amelyek álláspontom szerint, nem valósítottak meg fegyelmi vétséget.

A vizsgálóbiztos szerint azonban az ügyészség által jelzett sms tartalma, még ismerősnek való megküldés esetén sem helyeselhető.

Aggályosnak találta a vizsgálóbiztos azt a felhívást is, melyet volt férjemhez címeztem, hogy állítsa helyre az általa okozott jogtalan helyzetet, mivel az, az okiratokból láthatóan ismételt három okirat hamisítására vezethetett.

A vizsgálóbiztosi jelentés alapján, a Budapest területén működő ítéltábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság a 2014. október 17. napján meghozott SZF.19/15/2014. számú határozatával a fegyelmi eljárás megindításáról döntött.

Az elsőfokú szolgálati bíróság a 2014. november 28. napján meghozott SZF 19/27/2014. számú határozatával felmentésemről határozott.

Az elsőfokú szolgálati bíróság az indokolásában azt fejtette ki, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a panaszos állításai nem voltak bizonyíthatóak.

Így nem volt megállapítható, hogy a panaszos kérésére megerősítettem volna azt, hogy nincs akadálya annak, hogy az ügyvédi engedéllyel nem rendelkező férjem képviselje őt a másodfokú tárgyaláson.

Ezzel szemben az nyert megállapítást, hogy [REDACTED] és [REDACTED] 2013. március 29. napján a közöttük fennálló megbízási jogviszonyt közös megegyezéssel megszüntették.

A kezdeményező nem bizonyította, hogy a panaszossal sor került volna olyan megbeszélésre, ahol arra hivatkoztam volna, hogy a férjemet ért vádak tisztázása végett ügyvédekkel és ügyészekkel már felvettük a kapcsolatot és biztattam, hogy nyugodjon meg, minden el lesz intézve.

A határozat arra is hivatkozott, hogy sem a panaszos beadványából, sem az eljárást kezdeményező iratból nem volt konkrétan megállapítható, hogy a panaszos ügyét tárgyaló mely bíróra vonatkoztatta azt a kijelentést, hogy „*átlát a szitán*”. Emellett a kijelentés megtételének ténye sem került bizonyításra.

Azt is megállapította a szolgálati bíróság, hogy nincs olyan okirati vagy egyéb, objektívnek minősíthető bizonyíték, ami azt igazolná, előzetesen tudtam volna, a férjem által a nevemben kötött adásvételi szerződésekről.

A Pestvidéki Nyomozó Ügyészségtől beszerzett, [REDACTED] tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyv nem támasztotta alá azt a feltételezést, hogy sértettet akartam volna lebeszélni feljelentés megtételéről, azok inkább megnyugtató jellegűek voltak.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező, ezen sms üzenetek fenti tartalmára hivatkozott, mint fegyelmi vétség megvalósulásának bizonyítékára. Az sms-ek tartalmának ezt meghaladó vizsgálata, a fegyelmi eljárást kezdeményező okiratban foglaltakra tekintettel nem képezheték jelen eljárás tárgyát.

A fegyelmi eljárás kezdeményezője, a Fővárosi Törvényszék Elnöke, 2014. december 18. napján az elsőfokú határozattal szemben fellebbezést jelentett be.

Fellebbezésében a 2011. évi CLXII. törvény (Btj.) 106.§. (2) bekezdésére utalva azt fejtette ki, hogy neki csak annyi lehetősége van, hogy fegyelmi vétség gyanúja esetén fegyelmi eljárást kezdeményezze az elsőfokú szolgálati bíróság elnökénél. [REDACTED] panaszos bejelentésében előadottak pedig, a fegyelmi vétség elkövetésének gyanúját megalapozták.

Álláspontja szerint a tényállás teljes körű felderítése, a bizonyítékok beszerzése, a bizonyítási eljárás lefolytatása már a vizsgálóbiztos, illetve a szolgálati bíróság feladata. Ennek a

kötelezettségüknek pedig nem tettek eleget, nem folytatták le a megfelelő bizonyítást, nem derítették fel a ténylegesen történeteket. A bizonyítási eljárás kizárólag az eljárás alá vont bíró meghallgatását, egy tanúnak [REDACTED] ellen indult büntetőeljárásban tett vallomása, a panaszos polgári perével kapcsolatban [REDACTED] képviseleti jogának megszüntetésére vonatkozó iratok, a kezdeményezésben megjelölt ingatlan adásvétellel kapcsolatos iratok, a kezdeményezésben konkrétan nem is szereplő gépkocsikra vonatkozó, adatok beszerzését jelentette.

Kifogásolta, hogy bizonyítási indítvány előterjesztésére sem a panaszos, sem a kezdeményező felhívást nem kapott.

Felhívta a figyelmet, hogy a panaszosnak a 2014. március 24. napján kelt beadványából kitűnően az általa állított találkozások során volt olyan, amikor azon részt vett [REDACTED] nővére, [REDACTED] akinek akár [REDACTED] meghallgatásával egyidejűleg, lehetőség lett volna a tanúkenti meghallgatására.

Annak tisztázására, hogy melyik bírót értette a panaszos az ügyét tárgyaló bírón, meghallgathatónak látta a panaszost, és előadásától függően [REDACTED] bírót, vagy akár mindkettejüket.

Hivatkozott továbbá a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség által megküldött, [REDACTED] tanú vallomására, és arra, hogy az ellentmondás a tanú meghallgatásával tisztázható lett volna. E körben a feljelentésről lebeszélésre hivatkozott kizárólag.

Az ügyészség által megküldött sms-ek tartalma alapján megerősítve látta, hogy az eljárás alá vont bíró a férje ügyeiben érdemben tárgyalt, ismerte férje ügyeit, belefolyt az ügyek intézésébe, tanácsokat osztogatott, s ahogy [REDACTED] esetében szóban, úgy [REDACTED] esetében írásban is a bennfentesség látszatát keltve elhitette az ügyfelekkel, hogy ráhatása van az ügyekre, azok megoldására. Mindezek közvetve alátámasztják [REDACTED] azon állítását, hogy azzal hitegette az eljárás alá vont bírót, hogy rendelkezik valamilyen bennfentességgel a Gödöllői Járásbíróságon, illetve, hogy a férjével kapcsolatos ügyek megfelelően rendeződnek.

Kifejtette azon álláspontját, hogy a Bjt.105.§. b/ pontjába ütköző fegyelmi vétséget valósít meg akkor a bíró magatartása, ha ügyvéd férje ügyfeleinek ügyeit intézi, kezeli, azt a látszatot kelti, hogy azokra befolyása van, továbbá az a magtartás is ebbe a pontba ütközik, amely a bennfentesség látszatát kelti, miszerint ráhatása van a bíróság előtt folyó ügyekre.

Mindezek alapján elsődlegesen, a további szükséges bizonyítást lefolytatva az elsőfokú szolgálati bíróság határozatának megváltoztatását, az eljárás alá vont bíróval szemben fegyelmi büntetés kiszabását, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú szolgálati bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság a 2015. február 9. napján kihirdetett SzfF.1/2015/6. számú határozatával az elsőfokú szolgálati bíróság határozatát megváltoztatta, vétkességemet megállapította és megrovás fegyelmi büntetést szabott ki. A fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítés alkalmazásának lehetőségét kizárta.

II. JOGI ÁLLÁSPONT

A Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság határozatát **alaptörvény-ellenesnek tartom** az alábbiak szerint és annak **megsemmisítését kérem**.

A határozat indoklása az alábbi megállapításokat tartalmazza:

II/1.:

A) „Az eljárás alá vont bíró volt házastársa az ügyfeleitől átvett nagy összegű pénzekkel nem tudott elszámolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk szerint:

- (1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*
- (2) *Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.*

A másodfokú szolgálati bíróság bizonyítási cselekményt nem foganatosított. Jogszabályi felhatalmazás hiányában és bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül felelősségemet azért látta megállapíthatónak, mert a panaszos által előadott jogviszonyt mint bizonyított és elbírált tényt vette figyelembe. Ilyen megállapítást tett a másodfokú szolgálati bíróság más, az eljárásban félként vagy tanúként meg nem hallgatott személy tekintetében is.

Megítélésem szerint a tisztességes eljáráshoz való jogom sérült a másodfokú szolgálati bíróság eljárása során, annak fent kifogásolt értékelő tevékenységével.

Bármely harmadik személy és volt férjem közötti jogi kötelék, kapcsolat elbírálása, vagy éppen a XXVIII. cikk rendelkezéseinek megsértésével történt értékelése, amennyiben az alapján kerül sor felelősségem megállapítására, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét látom abban is, hogy a bíróság, a felek megkérdezése, meghallgatása nélkül, egyoldalú nyilatkozat vagy folyamatban lévő de jogerősen el nem bírált eljárásban keletkezett okiratból kiemelve tesz ténymegállapítást és ebből felelősségemre következtet. A bíróság által így megállapított tényállásra még érdemben nyilatkozni sem volt lehetőségem, tekintettel arra, hogy az nem képezte és nem is képezhette a fegyelmi eljárás tárgyát.

Különösen sérelmesnek tartom, hogy a bíróság úgy bírálta el viszonyt, kapcsolatot közöttem, mint panaszolt között és harmadik személy, az eljárásban részt nem vevő személy között, hogy a viszony mibenléte, a jogviszony létezése nem képezte az eljárás tárgyát. Utalok itt a [REDACTED] kapcsolatban tett megállapításaira, mely megállapítások kifejezetten olyan tartalmúak, melyeket csak tisztességes eljárás keretén belül, polgári vagy büntető bíróság tehet meg ítéletében.

Utalok továbbá arra, hogy a megállapításai a bíróságnak, túl azon, hogy bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül tette meg azokat, iratellenesek is. Így kerülhetett sor arra, hogy terhem róttam a volt férjem ügyfelével, [REDACTED] való kapcsolattartást olyan időpontra vonatkozóan, mely időpontban nem volt és nem is lehetett volt férjem ügyfele és erre vonatkozóan okirati bizonyíték állt rendelkezésére.

Súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz valamint a jogorvoslathoz való jogomat az is, hogy a kezdeményező okiratban leírt magatartások körét a másodfokú eljárásban megváltoztatták. A később felmerült adatokból eltérő következtetéseket vontak le, új elkövetési magatartást megjelölve vétkességem alapjául.

B) „Az eljárás alá vont bíró volt házastársa 2013. márciusig [redacted] jogi képviselőjét látta el az általa kezdeményezett házassági vagyonközösség megosztása iránti perben. Ennek során, ügyfele érdekében 20.000.000,-Ft ügyvédi letétbe került”.

Hasonló módon megsértette véleményem szerint a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az A) pontban kifejtett, de a határozat jelen pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra. Bizonyíték nélkül és bizonyítási eljárás nélkül állapított meg tényeket, mely tények abban a tekintetben érdemben is befolyásolták a rám vonatkozó döntést, hogy letéti jogviszony, azaz jogviszony keletkezését és meglétét szögezi le a bíróság.

C) „A jogerős bírósági ítélet alapján az említett ügyfél a fizetési kötelezettségének nem tudott eleget tenni, mivel az eljárás alá vont bíró férje a letétbe helyezett pénzt nem tudta rendelkezésre bocsátani.”

Hasonló módon megsértette véleményem szerint a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az A) pontban kifejtett, de a határozat jelen pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra.

Amennyiben a bíróság a határozatában foglalt ténymegállapításokat a panaszos beadványában foglaltakra tekintettel és azokat elfogadva tette meg, úgy sérültek az Alaptörvény XXVIII. Cikkének rendelkezéseiben foglalt alapjogok.

D) „Az eljárás alá vont bíró válaszai egyebek mellett azt tartalmazzák, hogy tudott a problémáról és arról is, hogy a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelem benyújtásának a gondolata is felmerült az ügyfél és volt jogi képviselőjének részéről.”

Hasonló módon megsértette véleményem szerint a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az A) pontban kifejtett, de a határozat jelen pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra.

Tekintettel arra, hogy a bíróság tényállásként állapította meg azt, hogy [redacted] SMS küldéseinek időpontjában (2013. november, december), volt férjem már nem volt ügyvéd, [redacted] panaszost hónapok óta nem képviselte és nem is képviselhetette; ezért kétséget kizáróan megállapítható az is, hogy ezen cselekményem nem alkalmas a Bjt. 105.§ b) pontjában rögzített „jogtárgy” megsértésére, de még annak akár távoli veszélyeztetésére sem.

E) „Az eljárás alá vont bíró volt házastársa [redacted] az eljárás alá vont bíró révén ismerte meg. Jogi képviselőjét több ügyben is ellátta. Az ingatlanvásárlás céljából az ügyfél által nála letétbe helyezett pénzüsszeggel ez esetben sem tudott elszámolni.”

Hasonló módon megsértette véleményem szerint a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az A) pontban kifejtett, de a határozat jelen pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra.

A másodfokú szolgálati bíróság a fenti ténymegállapítást bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, adatok és bizonyítékok nélkül tette meg. Ismét az eljárásban részt nem vevő harmadik személy vonatkozásában állapított meg tényeket. Eljárása és határozata sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének rendelkezéseit, amennyiben bírósági eljárás nélkül bíralt el jogviszonyt, állapított meg tényállást.

II/2.:

A másodfokú bíróság ebben a körben az okiratokra vonatkozóan leszögezte, hogy:

F) „annak tartalma ugyanis e magatartásokon keresztül utalt arra is, hogy a bíró a férje ügyfeleivel, közöttük olyanokkal is, akik neki is ismerősei voltak, közvetlen kapcsolatot tartott fenn, ügyeik intézésében maga is részt vett...”

A fellebbezési ellenkérelmem előterjesztésekor hivatkoztam a 21/2014 (VIII.15) AB határozatra is. A hivatkozott határozat (67) bekezdésében foglaltak szerint, speciális rendelkezés hiányában, az eljárásban a Pp. szabályai az irányadók.

Az eljárásban részes peres felek egyenrangúak, hivatalból bizonyításnak nincs helye, az eljárást kezdeményezőt terheli állításainak bizonyítása, a bizonytalanságot a terhére kell értékelni. Hivatkoztam a panaszos egyes állításainak bizonyítékokkal történt megcáfoltására, az indítványozó által szorgalmazott bizonyítás szükségtelenségére, és arra, hogy az eljárás során értelmezett sms-ek tartalmából nem lehet olyan következtetést levonni, hogy volt házastársam ügyfeleinek ügyeit intéztem volna.

Utaltam arra is, hogy bíró kollégákra tett esetleges pozitív nyilatkozat fegyelmi vétséget semmiképpen sem alapozhatna meg.

Hivatkozásomat elfogadva, a másodfokú bíróság határozatában megállapította, hogy ezek alapján a Pp.3.§ (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell, azaz a beadványokat tartalmuk szerint kell megítélni.

Lényegében ebből az alapvetésből kiindulva a másodfokú bíróság az alábbi okfejtést tette:

„Az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a panaszbeadványban és a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség átiratában foglalt konkrét magatartásoknak az elkövetése, kétséget kizáróan nem bizonyított. Véleménye szerint viszont tévedett az első fokon eljáró szolgálati bíróság, mikor úgy ítélte meg, hogy az eljárást kezdeményező beadvány kizárólag ezeken a tényeken alapult.”

A másodfokú bíróság szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében ezeket a körülményeket is értékelni kellett volna.

Nyilván nem az alkotmányjogi panasz keretein belül elbírálandó kérdés, hogy az első fokú bíróság mérlegelési jogkörében hozott megállapítását ugyanazon okiratokra vonatkozóan, milyen körülmények között bírálta felül a másodfokú bíróság.

Álláspontom szerint az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket bizonyítékként, tényállás alapjául nem fogadta el.

Az Alaptörvény XXIV. cikk szerint:

- (1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Álláspontom szerint az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket bizonyítékként, tényállás alapjául nem fogadta el. A másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság mérlegelését felülbírálván, ezzel ellentétes következtetésre jutott.

Ilyen előzményeket követően azonban a másodfokú bíróságnak ügyelnie kellett volna arra, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke alapján döntését a törvényben meghatározottak szerint indokolja.

A Pp. 221.§ írja elő a bíróságok számára az indoklási kötelezettséget, annak terjedelmét. A jogszabályhely megsértése, figyelmen kívül hagyása vagy nem megfelelő alkalmazása miatt sérült az a jogom, hogy megismerjem azon bizonyítékok körét, melyre a bíróság döntését alapozta. Alkotmányos jogom ilyen irányú sérelme mellett álláspontom szerint sérült az a lehetőségem is, hogy alaposan felkészülhessek egy esetleges új fegyelmi eljárás kezdeményezésére, mivel számomra nem ismeretesek a másodfokú szolgálati bíróság által figyelembe vett, rendelkezésre álló bizonyítékok. Így azt sem tudom megítélni, hogy a fegyveregyenlőség elvének betartása érdekében és annak mentén valamennyi iratot kézbesítettek nekem, vagy azok ismertetése elmaradt.

Az alkotmánybíróság egy korábbi, szintén fegyelmi eljárással összefüggésben született 21/2014. (VII.15.) AB. határozatából idézek:

„A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen” {legutóbb a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat erősítette meg, Indokolás [31]}...

Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is [15/2002. (III. 29.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadóan így a fegyelmi eljárás során sem hagyható figyelmen kívül, a fegyveregyenlőség elve....

Az Alkotmánybíróság ma is irányadónak tekinti a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatban megfogalmazottakat, amely szerint: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja

a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.” (ABH 1995, 346, 347.)”

A tisztességes eljárás sérelmének tekintem azt is, hogy az eljárás kezdeményezője a kezdeményező okiratban leírt konkrét magatartások körét a másodfokú eljárásban megváltoztatta, később felmerült – az eljárás tárgyává eredetileg nem is tett - adatokból eltérő következtetéseket levonva, új elkövetési magtartást jelölt meg vétkességem alapjául.

Megjegyzendő, hogy az eljárás [REDACTED] panaszbeadványában foglaltak alapján indult. A fegyelmi eljárás kezdeményezőjének ez alapján kellett a Bjt. 105.§. b) pontjában meghatározott általános elkövetési magtartást konkrétan megjelölt történésekkel, tartalommal kitölteni.

Az eredeti kezdeményező iratban még szó sem volt, volt férjem ügyfelei ügyeinek felróható intézéséről, és a [REDACTED] küldött sms-ek is csak abból a szempontból képezték az eljárás tárgyát, hogy próbáltam-e sértettet lebeszélni a feljelentés megtételéről. A tisztességes eljáráshoz hozzá tartozik a fegyelmi felelősség körének pontos meghatározása, ennek hiányában sérül a fegyverek egyenlőségének elve, a védekezéshez való jog, az eljárás alá vont bírónak az a joga, hogy megállapított tényállást vitathassa.

Az értékelést megtéve, a másodfokú bíróság vétkességemet azért tartotta megállapíthatónak, mert:

G) *„...ügyvéd házastárs ügyfelei, illetve a jó ismerősök és a bíró közötti közvetlen kapcsolat ugyanis kívülállóknak és magukban az érintettekben is, azt a képzetet keltheti, hogy a házastárs ügyfelei, az ismerősök a bíróságon, az ott folyó eljárásban is, személyes ismeretség révén kedvezőbb elbírálásban részesülnek.”*

L) *Az eljárásban sem az első sem a másodfokú szolgálati bíróság határozata nem említi ezt a nyilatkozatot, mint értékelt bizonyítékot. A vizsgálóbiztosi jelentés azonban tartalmazza azt, hogy volt férjem tanúkénti meghallgatására tett indítványomat, azért nem tartja szükségesnek, mert volt férjem két nyilatkozatot is csatolt az eljárás során.*

M) *A másodfokú határozat rögzíti, hogy „tekintetbe vette azt is, hogy a bíró a jelen eljárással érintett [REDACTED] személyes ismerősök is voltak, így akaratlanul (gondatlanul) is elkövethette azt a hibát, hogy a férje által előidézett jogi problémájukkal foglalkozott...”*

A G, L és M pontok esetében hasonló módon megsértette álláspontom szerint az eljáró bíróság az Alaptörvény XXIV. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az F) pontban kifejtett, de a határozat egy-egy pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra.

II/3.:

H) *„A társadalom elvárása, hogy a bíró a baráti és a magánéleti kapcsolatait úgy alakítsa, hogy az a hivatásának méltóságát, pártatlanságát, illetve annak látszatát se veszélyeztesse.”*

Bár nyilván helyesen hivatkozik a másodfokú határozat a fenti elvárára, a vétkesség, mint jogszabályi kritérium hiányzik belőle. Az idézett elvárás minden megszorítás, feltétel nélküli alkalmazása, abba a lehetetlen helyzetbe hozná az elvárással érintett bírakat, hogy előre lássák baráti és magánéleti kapcsolataik alakulását, mintegy megjósolva egy tőlük független, cselekvőképes személy jövőbeni cselekedeteit.

Az Alapvetések T) cikk szerint:

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az abban megjelölt jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott jogszabály állapíthat meg.

A T) cikkekre nem mint alapvető jogomra kívánok hivatkozni, Azért hívtam fel az Alapvetések cikkét, mert megítélésem szerint az Alaptörvényt annak összes rendelkezésével együtt és összhangban kell értelmezni. Ugyan így értelmezem a rám vonatkozó, a másodfokú bíróság által hivatkozott jogszabályt is.

Ebben a körben arra utalok, hogy a másodfokú szolgálati bíróság határozatában megállapította a felelősségemet és rögzítette, hogy megszegtem a Bjt. 37§. Illetve 105§. rendelkezéseit.

Megítélésem szerint a bíróság a Bjt 37.§ és Bjt. 105.§ rendelkezéseit helytelenül értelmezte.

A Bjt. 37.§ és 105.§ rendelkezései alapján, figyelembe véve a rendelkezések célját is, elképzelhetetlennek tartom, hogy bármely bírói hivatást gyakorló személy nem tarthat fenn jó ismerősökkel, vagy adott esetben ügyvéd hozzátartozó ügyfelével közvetlen kapcsolatot. A személyi szabadságjogok és más alapjogok korlátozása, vagy szabályozása a Bjt. rendelkezéseinek keretén belül nem terjedhet ki arra, hogy emberi közvetlen kapcsolat kialakulását tiltsa.

A kapcsolat révén kifejtett magatartás, és az is csak abban az esetben, amennyiben vétkes magatartás, vezethet oda, hogy sértve vagy veszélyeztetve legyen a bíróságba, annak függetlenségébe és pártatlanságába vetett bizalom.

Így a másodfokú szolgálati bíróság megállapításai, - melyeket Alaptörvény ellenesen tett úgy, hogy az eljárásban bizonyítás tárgyává nem tett kapcsolatot értékelt, - nem ütköznek a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekbe.

A bíróság olyan magatartást rótt terhemre (tegező viszony, esti telefonálás, családi ismerőssel való kapcsolat fenntartása, telefonhívás ismeretlen személytől való fogadása) melyeket jogszabály nem szabályoz, a hivatkozott jogszabályhely nem szankcionál.

Megjegyezni kívánom azt, hogy a büntetőeljárás során alkalmazott titkos információgyűjtés illetve titkos adatszerzés során beszerzett adatok közül egységes gyakorlat alakult ki a rövid szöveges üzenetek felhasználását, felhasználhatóságát illetően. Az SMS titkosszolgálati eszközökkel elfogott, eredeti tartalomáról sem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy annak tényleges feladója vagy címzettje nem más, mint a telefonszám előfizetője (panaszos levele a hitelt érdemlősége tekintetében erősen megkérdőjelezhető – erre a Pp. számomra lehetőséget is biztosít, a magánokiratokról szóló rendelkezései közt), és mivel nem ellenőrizhető le semmilyen eszközzel/eljárással az, hogy pontosan mely személyek között zajlott az üzenetváltás ezért bizonyítékként történő felhasználását az eljárásában következetesen mellőzik.

a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.” (ABH 1995, 346, 347.)”

A tisztességes eljárás sérelmének tekintem azt is, hogy az eljárás kezdeményezője a kezdeményező okiratban leírt konkrét magatartások körét a másodfokú eljárásban megváltoztatta, később felmerült – az eljárás tárgyává eredetileg nem is tett - adatokból eltérő következtetéseket levonva, új elkövetési magtartást jelölt meg vétkességem alapjául.

Megjegyzendő, hogy az eljárás [REDACTED] panaszbeadványában foglaltak alapján indult. A fegyelmi eljárás kezdeményezőjének ez alapján kellett a Bjt. 105.§. b) pontjában meghatározott általános elkövetési magtartást konkrétan megjelölt történésekkel, tartalommal kitölteni.

Az eredeti kezdeményező iratban még szó sem volt, volt férjem ügyfelei ügyeinek felróható intézéséről, és a [REDACTED] küldött sms-ek is csak abból a szempontból képezték az eljárás tárgyát, hogy próbáltam-e sértettet lebeszélni a feljelentés megtételéről. A tisztességes eljáráshoz hozzá tartozik a fegyelmi felelősség körének pontos meghatározása, ennek hiányában sérül a fegyverek egyenlőségének elve, a védekezéshez való jog, az eljárás alá vont bírónak az a joga, hogy megállapított tényállást vitathassa.

Az értékelést megtéve, a másodfokú bíróság vétkességemet azért tartotta megállapíthatónak, mert:

G) *„...ügyvéd házastárs ügyfelei, illetve a jó ismerősök és a bíró közötti közvetlen kapcsolat ugyanis kívülállóknak és magukban az érintettekben is, azt a képzetet keltheti, hogy a házastárs ügyfelei, az ismerősök a bíróságon, az ott folyó eljárásban is, személyes ismeretség révén kedvezőbb elbírálásban részesülnek.”*

L) *Az eljárásban sem az első sem a másodfokú szolgálati bíróság határozata nem említi ezt a nyilatkozatot, mint értékelt bizonyítékot. A vizsgálóbiztosi jelentés azonban tartalmazza azt, hogy volt férjem tanúkénti meghallgatására tett indítványomat, azért nem tartja szükségesnek, mert volt férjem két nyilatkozatot is csatolt az eljárás során.*

M) *A másodfokú határozat rögzíti, hogy „tekintetbe vette azt is, hogy a bíró a jelen eljárással érintett [REDACTED] személyes ismerősök is voltak, így akaratlanul (gondatlanul) is elkövethette azt a hibát, hogy a férje által előidézett jogi problémájukkal foglalkozott...”*

A G, L és M pontok esetében hasonló módon megsértette álláspontom szerint az eljáró bíróság az Alaptörvény XXIV. cikkének rendelkezéseit, ezért annak megisméltése nélkül, itt csak utalni kívánok az F) pontban kifejtett, de a határozat egy-egy pontban idézett részletével összefüggésben sérelmet szenvedett alapjogaimra.

II/3.:

H) *„A társadalom elvárása, hogy a bíró a baráti és a magánéleti kapcsolatait úgy alakítsa, hogy az a hivatásának méltóságát, pártatlanságát, illetve annak látszatát se veszélyeztesse.”*

Bár nyilván helyesen hivatkozik a másodfokú határozat a fenti elvárára, a vétkesség, mint jogszabályi kritérium hiányzik belőle. Az idézett elvárás minden megszorítás, feltétel nélküli alkalmazása, abba a lehetetlen helyzetbe hozná az elvárással érintett bírakat, hogy előre lássák baráti és magánéleti kapcsolataik alakulását, mintegy megjósolva egy tőlük független, cselekvőképes személy jövőbeni cselekedeteit.

Az Alapvetések T) cikk szerint:

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az abban megjelölt jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott jogszabály állapíthat meg.

A T) cikkekre nem mint alapvető jogomra kívánok hivatkozni, Azért hívtam fel az Alapvetések cikkét, mert megítélésem szerint az Alaptörvényt annak összes rendelkezésével együtt és összhangban kell értelmezni. Ugyan így értelmezem a rám vonatkozó, a másodfokú bíróság által hivatkozott jogszabályt is.

Ebben a körben arra utalok, hogy a másodfokú szolgálati bíróság határozatában megállapította a felelősségemet és rögzítette, hogy megszegtem a Bjt. 37§. Illetve 105§. rendelkezéseit.

Megítélésem szerint a bíróság a Bjt 37.§ és Bjt. 105.§ rendelkezéseit helytelenül értelmezte.

A Bjt. 37.§ és 105.§ rendelkezései alapján, figyelembe véve a rendelkezések célját is, elképzelhetetlennek tartom, hogy bármely bírói hivatást gyakorló személy nem tarthat fenn jó ismerősökkel, vagy adott esetben ügyvéd hozzátartozó ügyfelével közvetlen kapcsolatot. A személyi szabadságjogok és más alapjogok korlátozása, vagy szabályozása a Bjt. rendelkezéseinek keretén belül nem terjedhet ki arra, hogy emberi közvetlen kapcsolat kialakulását tiltsa.

A kapcsolat révén kifejtett magatartás, és az is csak abban az esetben, amennyiben vétkes magatartás, vezethet oda, hogy sértve vagy veszélyeztetve legyen a bíróságba, annak függetlenségébe és pártatlanságába vetett bizalom.

Így a másodfokú szolgálati bíróság megállapításai, - melyeket Alaptörvény ellenesen tett úgy, hogy az eljárásban bizonyítás tárgyává nem tett kapcsolatot értékelt, - nem ütköznek a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekbe.

A bíróság olyan magatartást rótt terhemre (tegező viszony, esti telefonálás, családi ismerőssel való kapcsolat fenntartása, telefonhívás ismeretlen személytől való fogadása) melyeket jogszabály nem szabályoz, a hivatkozott jogszabályhely nem szankcionál.

Megjegyezni kívánom azt, hogy a büntetőeljárás során alkalmazott titkos információgyűjtés illetve titkos adatszerzés során beszerzett adatok közül egységes gyakorlat alakult ki a rövid szöveges üzenetek felhasználását, felhasználhatóságát illetően. Az SMS titkosszolgálati eszközökkel elfogott, eredeti tartalomáról sem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy annak tényleges feladója vagy címzettje nem más, mint a telefonszám előfizetője (panaszos levele a hitelt érdemlősége tekintetében erősen megkérdőjelezhető – erre a Pp. számomra lehetőséget is biztosít, a magánokiratokról szóló rendelkezései közt), és mivel nem ellenőrizhető le semmilyen eszközzel/eljárással az, hogy pontosan mely személyek között zajlott az üzenetváltás ezért bizonyítékként történő felhasználását az eljárásában következetesen mellőzik.

I) Ha a volt házastárs telefonján keresztül az ügyféllel érintkezve szereztem tudomást nevem meghamisításáról, az arra utal, hogy nem csak a volt férjem állapotával összefüggő érdeklődéseket fogadtam.

A XXIV. és XXVIII. cikkek alapján a tisztességes eljáráshoz való jogom megsértését látom megvalósítottnak ezzel a kijelentéssel. Tisztességes eljáráshoz való jog körébe tartozik álláspontom szerint az, hogy a bíróság csak olyan tényeket vegyen figyelembe, melyekre bizonyítást folytatott le, vagy melyek bizonyítottsága adott.

Az eljárás során nem került sor annak bizonyítására, hogy ténylegesen kinek a telefonját kezeltem, milyen hívószámon értesültem arról a tényről, melyet egyébként volt férjem nyilatkozatában is felvázolt. Egyetlen adat sincs arra vonatkozóan, hogy én bármikor felvettem volna ismert vagy ismeretlen hívó féltől származó hívást, férjem telefonján, mint ahogyan azt nem is tettem.

Alapjogom sérült azzal is, amikor ebben a körben nem vették figyelembe volt férjem nyilatkozatát, vagy annak bizonyítatlanul maradását, hogy az okozott eredmény (sértés vagy veszélyeztetés, l.: Bjt. 105§) az én felróható magatartásom következménye képpen állt volna elő. Vétkes magatartásnak minősíti a bíróság azt, hogy egy telefonhívás (más által kezdeményezett) során azt az egy mondatnyi közlendőt meghallgattam, mely rám vonatkozó információt tartalmazott.

Hivatkozom ebben a körben -annak megisméltése nélkül- a H) pontnál kifejtettekre is, tehát arra, kötelező magatartási szabályt csak Alaptörvényben meghatározottak szerinti jogszabály határozhat meg. A fent idézett, nekem felrótt magatartási szabályt azonban egyetlen jogszabály sem tartalmazza.

J) „Ha a saját telefonomon keresztül kerültem kapcsolatba ügyféllel, az még inkább terhemre róható, mert telefonszámom az ügyfél számára felkutatható volt, elérhető voltam, és elzárkózás helyett sor kerülhetett az ügy megbeszélésére.”

A határozat idézett része vonatkozásában mindenekelőtt utalni kívánok a H) pontban megjelölt és részletesen kifejtett alapjogok megsértésére.

A bíróságnak nincs joga meghatározni magatartási szabályt arra vonatkozóan, hogy ki (függetlenül betöltött tisztségétől) és milyen módon teszi felkutathatóvá telefonszámát. Jogomban áll telefon előfizetést fenntartani, számom hozzáférhetőségének módja, akadályoztatása, az Alaptörvény 1. cikk szerint nem korlátozható. Az elzárkózásra vonatkozó hivatkozás jogi és dogmatikai nonszensz, az minden realitást nélkülöz.

K) „Utal a bíróság arra is, hogy nem volt akadálya annak, hogy a fellebbezést benyújtó elnök újabb bizonyítékként csatolta a [REDACTED] által az első fokú határozatot követően írt levelét. Ebből az SMS üzenetekre vonatkozóan mondja ki a határozat, hogy azok tartalma szintén a megállapításait támasztják alá.,,

A határozat idézett része vonatkozásában, elsősorban a H) pontban megjelölt és részletesen kifejtett alapjogok megsértésére kívánok utalni.

A Pp. rendelkezései szerint lehetőség van új bizonyíték felhasználására a másodfokú eljárásban azzal a megszorítással, hogy az új bizonyíték az első fokú eljárás lezárását követően jutott a fél tudomására.

A [REDACTED] által előterjesztett levél valójában ezen követelményeknek megfelel, hiszen azt minden bizonnyal az első fokú eljárás befejezését követően keletkezett. A bizonyítékként csatolt SMS üzenetek azonban, több hónappal az eljárás megindítását megelőzően. Így álláspontom szerint azok felhasználása törvényt sértő.

A Pp. 202. § szerint a bizonyítékokat azok összevetésével és azokat összességében kell értékelni.

A bíróság álláspontom szerint jogszabálysértő módon állapította meg felelősségemet a 2013. november és december hónapban történt SMS üzenetváltások tekintetében, azzal, hogy volt férjem ügyfelének ügyébe érdemben beavatkoztam. A bizonyítékok összevetése mellett megállapítható lett volna, hiszen a határozat is tartalmazza, hogy 2013. novemberében [REDACTED] nem volt a volt férjem ügyfele.

Meg kívánom jegyezni, hogy az eljárás [REDACTED] panaszos panaszbeadványával indult, mely alapján igazoló jelentésemet felhívásra előterjesztettem. Az előterjesztéssel egyidejűleg [REDACTED] felkérésemre maga is előterjesztette azt a nyilatkozatát melyben, érdemben nyilatkozik a panaszos előadására. Az eljárás során a nyilatkozat, az igazoló jelentéssel együtt 2014. július 11. napján került érkezetésre az első fokú szolgálati bírósághoz.

Kérem felvetéseim kivizsgálását.

Panaszomnak az Alaptörvénnyel érintett rendelkezései:

ALAPVETÉS

T) cikk

(1) **Általánosan kötelező magatartási szabályt** az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) **Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.**

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. **Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**

XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) **Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.**

Az Alkotmánybíróság

24. cikk

(1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

(2) Az Alkotmánybíróság

c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

(3) Az Alkotmánybíróság

a) a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést;

b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést;

A bíróság

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során **a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.** Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, **hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

Panaszomnak egyéb jogszabályokkal érintett rendelkezései:

2011. évi CLXII. törvény

a bírák jogállásáról és javadalmazásáról

37. § (1) A bíró köteles a minősített adatot szolgálati viszonya alatt és annak megszűnése után is megőrizni, a titoktartás alól csak törvényben meghatározott szerv adhat felmentést.

(2) **A bíró köteles a tisztségéhez méltó, kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a bírósági eljárásba vetett bizalmat vagy a bíróság tekintélyét csorbítaná.**

105. § Fegyelmi vétséget követ el a bíró, ha vétkesen

a) a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségeit megszegi, vagy

b) az életmódjával, magatartásával a bírói hivatás tekintélyét sérti vagy veszélyezteti.

1952. évi III. törvény

a polgári perrendtartásról

A bíróság feladatai a polgári perben

2. §(1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, **a perek tisztességes** lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

(2) A per befejezésének ésszerű időtartama a jogvita tárgyát és természetét, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményeit is figyelembe véve határozható meg. Nem hivatkozhat a per ésszerű időn belül történő befejezésének követelményére az a fél, aki magatartásával, illetve mulasztásával a per elhúzásához maga is hozzájárult.⁷

(3)⁸ Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél - az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással - sérelemdíjra tarthat igényt, feltéve hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. Ha az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztásából eredően a fél kárt is szenved és az a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható, a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályai szerint követelheti a jogsértőtől kárának megtérítését. A sérelemdíj iránti igény, illetve a kárigény elbírálása során a bíróság soron kívül jár el. A sérelemdíj, illetve a kártérítés megítélését nem zárja ki, ha a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsértés közvetlenül nem volt felróható.

(3a)⁹ A (3) bekezdésben foglalt szankciókat a bírósággal szemben kell érvényesíteni. Ha az eljáró bíróság nem jogi személy, az igényt azzal a bírósággal szemben kell érvényesíteni, amelynek elnöke a nem jogi személy bíróság bírái tekintetében az általános munkáltatói jogkört gyakorolja.

(4) **A bíróság e törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az ebben a fejezetben meghatározott alapelvekkel összhangban értelmezheti.**

3. § (1) A bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló **kérelem esetén bírálja el**. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

(2) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem **tartalmuk szerint veszi figyelembe**.

(3) A jogvita elbírálásához szükséges **bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.** A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A bizonyítás eredményének mérlegelése

206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk **összességében** értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A határozatok tartalma

220. § (1) Az írásba foglalt ítéletnek tartalmaznia kell:

- a) a bíróság megjelölését és a bírósági ügyszámot;
- b) a feleknek és képviselőiknek nevét, lakóhelyét és perbeli állását;
- c) a per tárgyának megjelölését;
- d) az ítélet rendelkező részét és indokolását;
- e) az ítélelhozatal helyének és idejének megfelelő keltezését.

(2)

(3) Az ítéletnek a rendelkező részt követően tájékoztatást kell nyújtania arról, hogy az ítélet ellen van-e helye fellebbezésnek és hogy azt hol és mennyi idő alatt kell benyújtani. A feleket tájékoztatni kell arról is, hogy a 256/A. § (1) bekezdésének *b)-d)* pontjaiban felsorolt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

III. ÖSSZEFOGLALÁS

Álláspontom szerint a Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfF.1/2015/6 szám alatti határozata az általam kifejtettek szerint bírói döntést érdemben befolyásolóan alaptörvény ellenes.

Saját érintettségemet, mint a rám vonatkozó, mint volt férjemre vonatkozó ténymegállapítások tekintetében igazoltam. Az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához, nem járulok hozzá. Előadom, hogy a másodfokú határozatot jogi képviselőm útján 2014. február 9. napján vettem át. Előadom, hogy rendkívüli jogorvoslat (felülvizsgálat, perújítás) nincsen folyamatban az ügyben.

Kérem, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontja alapján vizsgálja felül az általam sérelmezett bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Kérem továbbá, hogy (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisítse meg az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Budapest, 2015. július 15.

Tisztelettel:

